

Aceasta este
cartea lui

.....

.....

*Lui Patrick (din nou), căci, ori
de câte ori ajung la intrarea
într-o grotă întunecată, tu ești
lângă mine și mă ții de mână.*

Sally Rippin

Polly and Buster: The Mystery of the Magic Stones

Text and illustrations copyright © 2018 Sally Rippin

Series design copyright © 2018 Hardie Grant Egmont

First published in Australia by Hardie Grant Egmont

All rights reserved including the rights of reproduction
in whole or in part in any form.

Lucrare executată la Art Group Publishing

© HUMANITAS, 2020, pentru prezenta versiune românească

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Rippin, Sally

Polly și Buster: misterul pietrelor magice / text și il. de Sally Rippin;
trad. din engleză de Ianina Marinescu. – București: Humanitas, 2020

ISBN 978-973-50-6693-2

I. Marinescu, Ianina (trad.)

821.111

EDITURA HUMANITAS

Piața Presei Libere 1, 013701 București, România

tel. 021/408 83 50, fax 021/408 83 51

www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro

Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro

Comenzi telefonice: 0723.684.194

**Dolly
și
Buster**

Misterul
pietrelor magice

Text și ilustrații de

SALLY RIPPIN

Traducere din engleză de
Ianina Marinescu

Ce s-a întâmplat până acum

Polly Progett și Buster Grewclaw sunt cei mai buni prieteni. Dar Polly este vrăjitoare, iar Buster, monstru, și în Orașul Lunii Negre vrăjitoarele și monștrii nu au voie să se împrietenească.

O vreme, Polly și Buster au reușit să-și țină secretă prietenia – asta până în acea fatidică zi când au fost în excursie cu școala la muzeu și Polly a făcut o vrajă ca să-l protejeze pe Buster de colegii lui care îl necăjeau. Polly e îngrozită că celelalte vrăjitoare vor afla că este prietenă cu monștrii și o roagă pe profesoara ei, domnișoara Spinnaker, să o ajute să păstreze secretul.

Totuși, doamna Deidre Halloway, șefa Comitetului, le spune tuturor că Polly a făcut vraja ca să o protejeze pe fiica ei, Malorie, și că monștrii care au venit la muzeu sunt **periculoși**.

Polly este aclamată ca eroină, așa că nu neagă povestea. Dar noua ei popularitate și acest mic neadevăr au prețul lor. Unul teribil.

Sub conducerea doamnei Holloway începe să se închege mișcarea *Vrăjitoare Contra Monștri*, care cuprinde rapid întregul oraș. Polly și Buster reușesc în ultima clipă să scape de doamna Holloway și de adeptele ei și se ascund în bucătărioara domnișoarei Spinnaker, prea speriați ca să se întoarcă acasă.

Polly știe că ea este de vină pentru că Buster a fost prins în plasa întinsă de doamna Holloway. Mai știe și că, dacă doamna Holloway reușește să convingă mai multe vrăjitoare că Buster e *periculos*, atunci doamna primar o să alunge toți monștrii din oraș, odată pentru totdeauna!

Cum poate Polly să rezolve problema pe care a provocat-o? Nu se poate baza decât pe niște pietre magice, pe încrederea domnișoarei profesoare și pe cel mai bun prieten al ei, care-i este alături...

Capitolul 1

Polly stă la masa din bucătăria profesoarei
Șei și se gândește la ce are de făcut mai departe.
Știe că va trebui să fie mai curajoasă decât
oricând. Și mai isteță decât oricând. Dar,
sincer vorbind, ar prefera
să fie la ea acasă, în pat.

— Chiar *trebuie* să fiu eu? o întreabă ea pe domnișoara profesoară.

Polly n-a vrut ca glasul să-i sune atât de **morocănos**, dar o doare capul. Și o doare și mâna. Și *chiar* a fost o zi *foarte* lungă. Când ai doar nouă ani și de-abia ai scăpat de furia unor vrăjitoare nebune, după ce te-a mușcat de mână un monstru înspăimântat, parcă nu prea-ți mai vine să iei lumea-n piept.

Polly își lasă pe masă mâna rănită și închide ochii. Poțiunea pe care domnișoara Spinnaker i-a pus-o pe rană i-a calmat durerea, iar umflătura începe să se retragă. Când deschide din nou ochii o vede pe profesoară uitându-se la ea cu blândețe:

— Mă tem că da, Polly, spune ea. Ce-i drept, mă mir că pietrele au ales pe cineva atât de... — aici face o pauză ca să-și aleagă cuvintele — ei bine, atât de *lipsit de experiență*, dar trebuie să avem încredere în ele. Îți vor spune ce să faci. Să n-ai grijă. Sunt lângă tine și o să te ajut cu tot ce-mi stă în puteri.

— **Și eu la fel!** spune Buster cu entuziasm, ștergându-și niște suc de jujube de pe bărbie cu laba lui mare și păroasă. Sunt curajos și puternic și mi-ar plăcea **mult** de tot să iau parte la o aventură.

Polly oftează. Acum câteva zile viața ei era atât de banală. În mod normal, la această oră târzie, ar fi fost cuibărită lângă mama ei, la televizor.

Bortalul, animalul lor de companie, ar fi sfo-
răit pe covor, iar Winifred, sora ei mai mare,
și-ar fi răsucit oja neagră de pe unghii pe puful
din fața lor. Acum însă, ea și Buster se ascund
de o adunătură de vrăjitoare rele în căsuța pro-
fesoarei.

Așa se întâmplă când încerci să faci pe eroina,
mormăie Polly și, pentru o clipă, regretă că i-a luat
apărarea celui mai bun și mai vechi prieten atunci
când a fost luat în răs la muzeu pentru că a arătat
ce simte. Dar când se uită la Buster care zâmbește
ca un **găgăuță**, în vreme ce pe bărbie i se scurge
niște suc mov de fructe, știe că n-a avut de ales.
Prietenii își iau apărarea unii altora, indiferent de
urmări. Nu se poate altfel.

— Bine, spune Polly trăgând adânc aer în piept ca să-și facă curaj, după care ia de pe masă pietrele și le pune înapoi în buzunar. Care-i planul?

Buster chiuie de încântare.

Domnișoara Spinnaker zâmbește.

— Păi în primul rând cred că ar trebui să-i anunț pe părinții voștri că sunteți în siguranță.

Se ridică, lăsându-și ușor din brațe motanul negru, cu blană lucioasă. Acesta se furișează într-un colț, nemulțumit că a fost trezit din somn.

— Probabil că sunt foarte îngrijorați deja. Propun să dăm o raită pe mătură până la ei și poate să luăm niște pijamale și periuțele de dinți.

Dacă vă dau voie, puteți să rămâneți aici în seara asta, până hotărâm ce să facem mai departe.

Să dormim aici! se gândește Polly, cu inima bubuindu-i. *Și încă o raită pe mătură!* Încă simte **fiorii de entuziasm** de la ultimul lor zbor, când domnișoara Spinnaker i-a salvat din turnul primăriei. Acum aventura lor începe să i se pară mai atrăgătoare.

Buster însă a căpătat o nuanță verzuie.

— Ăăăă... cred că n-ar fi o aventură adevărată și în toată regula dacă ne-am duce *pe jos* până acolo, nu? spune el cu o grimasă de îngrijorare.

Polly izbucnește în râs.

— Ce s-a întâmplat cu Buster cel puternic și curajos, căruia nu-i e frică de nimic?

— *Nu* mi-e frică de nimic, se încruntă Buster.
Atâta doar că am puțin rău de aer.

— O să zburăm încet, îl asigură domnișoara Spinnaker și începe să înghesuie tot felul de lucruri într-o geantă de catifea bleumarin pe care și-o trece peste umăr.

Apoi se duce la un dulap înalt cu uși de sticlă unde sunt expuse mai multe obiecte vrăjitoarești. Domnișoara Spinnaker se oprește în fața lui, ezită o clipă, apoi desprinde din cui o baghetă metalică lungă și o bagă în geantă.

Polly simte un nod în stomac.

— Luăm și o *baghetă*? șoptește ea, privind în jur de parcă ar putea s-o audă cineva.

Cu o lucire în ochi, domnișoara Spinnaker